nõudis. Jüril suured silmad. Waatis ümber — ei plekriistu kuskil enam! Mis nüüd? Körtsmik päris maksu, sai kurjaks, kui Jüri tema nõudmist ülekohtuseks nimetas, sest et see wõeras pois wõtnud ju kõik oma kulu peale.

„Wõeras pois?“ küsis körtsmik, „aha, wõi wõeras pois? Ootke aga, teie kelmid. Joote ennast mestis purju ja nüüd ei taha keegi enam maksta. Naha seia, ehk muidu — — — ja siis pashol, kell warsti kaksteistkümmend, saan weel wiimaks niisuguste hulguste pärast politsei kimpu!“

Juba keskööse? Kallis aeg, siis oli Jüri ju enam kui 6 tundi magand! Ruttu tõmbas kukru taskust — tühi! Nüüd oli hea nõu kallis. Körtsmik ei leppinud muidu, kui pois pidi kindad ja uue kaela rätiku, mis ema talle wiimati weel kinkinud, pandiks jätma ja siis marsh! uksest wälja. Uks pandi lukku ja seal seisis Jüri külma käes kesk pimedal öösel, pea walutas kangeste. Ei ta ei teadnud arwatagi, kus uulitsas ta oli, ja kui ta kaa teed oleks leidnud, ta ei tohtind ometi ilma plekriistateta oma leiwasandа silma ette tulla. Üsna segane omas mõttes hakkas ta ühe plangi üle ronima, nagu oleks see see kõige otsem tee sooja tuppa; juba oli ta ülewal ja tahtis weel teist jalga taga järäl tõmmata, kui korraga hoowis suure koera nägi, kes hirmsa aukumisega ta peale kippus. Jüri kargas ehmatand tagasi, otsekohe ööwahi sülle, kes hirmutut poissi ühe käega kinni hoidis ja teisega wilet suu külge pani ja kibedaste wilistas, mis peale weel kaks öövahti ligi töttasid. „Wõi sina oledgi see kelm, kes nüüd juba kolmat korda siin puuwargil käib. Oot', oot' aga, küll politseis mõistust pähä saad!“

Jüri palus wastu ja hakkas oma juhtumist juttustama, ei aidand ühtigi, wiidi armetumal kombel politseisse kinni, nagu teist kelmi. Teisel päewal tuli ülekuulamise alla. Parajalt oli tähtjas küsimine ja kostmine käsil, kui uks lahti läks ja Jüri kardsepmeister sisse astub. Kohe sai poisi peale warguse süüd mõistetud ja asi oleks weel üsna hulluks läinud, kui mitte poisi palwe peale tema isale maale teadust ei oleks saadetud. Isa pidi äratwarastud riistade hinda maksma ja siis weel ootma, kuni käemeeste läbi tõsist teadust ja tunnistust saadi, et Jüri warguse poolest tänini tõeste puhas olla, mis peale teda hea maenitsusega koju lasti.

Nüüd oli Jüri 16 aastane ja kasu poolest käis mõnegi täis kaswand mehest üle. Mis nõu nüüd heaks wõtta? Põllumeheks ta ei tahtnud sugugi hakkata, seks ta arwas ennast liig peene